

Quaresma - Primer diumenge

[Gn 2,7-9](#)

[Rm 5,12-19](#)

[Mt 4, 1-11](#)

EL MESSIES "ASSENYAT" QUE MOLTS VOLDRÍEM Qui sap què va passar els anys 30...! Fa bo d'imaginar que després de l'experiència mística del Baptisme es retirés llargament a un lloc solitari per estar-se amb el Pare i meditar el què i el com de la seva missió. Fa bo de veure'l paint i ordenant les vivències. Desert... Tot calla dintre seu, despullat de tantes coses que "criden" al nostre entorn. Necessita estar-se al cent per cent amb el Pare, respirant l'Esperit. Quants dies deuria romandre deixant-se mirar per la complaença del Pare, gustant l'Esperit? Al Desert hi porta molts rostres, els de les colles bigarrades del Jordà, els dels pagesos i menestrals empobrits de les contrades de Galilea i Palestina... els de tots els temps. L'home de Natzaret es descobreix amb un cor infinit on hi caben molts rostres; es descobreix amb un cor com el de Déu. I vol alliberar-los, fer-los seure al convit del Regne. De quina manera? Amb quines estratègies? El "*Príncep d'aquest món*" li degué suggerir moltes vegades al llarg de la seva vida les seves "sàvies i prudentes" propostes:- "Vols lluitar pel Regne? No siguis ingenu, no faràs res sense comptar amb els béns materials, amb el *diner*". - "Vols que la gent t'escolti? Et cal una campanya d'*imatge*, alguns "prodigis" sonats que et facin creïble i et prestigiïn". - "Vols ajudar l'arribada del Regne? Si pactes amb el *poder* tot et serà més fàcil i segur". **1. Déu, el Regne... és l'absolut? o ho és el "posseir"?** La proposta del Món i dels seus Potentats és la materialista *absolutització del pa*: qualsevol riquesa de béns materials o intel·lectuals, de talents, simpatia, bellesa... El Temptador pensa que el Messies ha de venir des de l'*abundància*, ha de refer l'esplendor del Regne de David. No serà des de l'abundor de béns, sinó des de la sobrietat, no ve carregat de "regals" per a fer amics, per a "comprar" seguidors, no repartirà "solucions". El Messies ve pobre, fracassat, en *kènosi* (buidament), la salvació ve per la creu, pel "Cos entregat per nosaltres". El "pa" del que vivim és essencial, altrament moríem. Però l'*Absolut que alimenta* és la Paraula de Déu. Jesús entendrà el seu messianisme des de la *relativització* de molts "absoluts". L'únic absolut és el Pare, el Regne, el Món Nou. Per Jesús Déu és l'Incondicional, no ho és el "pa". Això el farà del tot lliure. Aquí és mostrarà que realment és Fill. **2. Assessoria d'imatge. Un "prodigi" enlluernador que deixi les coses clares** El podem imaginar en el Desert gaudint del record de tants rostres amics, del goig i de l'estimació de tanta "bona gent"; gaudint-ne davant el Pare: són els sagraments des d'on gusta la "complaença" del Pare. Però el ronda el Temptador, sent l'amable escalforeta del prestigi, que diguin bé de tu i t'estimin, que siguis algú per als altres. És com una "pessigadeta" de pebre que fa bona la vida. Sense "acceptació", sense "saber-nos estimats" no podem viure; moríem de desnutrició d'afecte... o esdevindríem pobres endimoniats automenyspreats. El Temptador vol "capgirar-li" el goig de l'estima, amb la seva "cua serpentina": tot comença en bé, en servei a la missió, tot acaba en servei al nostre "ego", la "nostra" empresa, cultura, civilització, ordre establert, interessos creats. El diable li ve a dir: "qualsevol home públic, si vol fer res de profit, necessita una bona campanya d'imatge perquè resulti valorat. Tens dificultats? Supera-les de manera espectacular". Però ell no elimina "miraculosament" les dificultats, les tragèdies... de la condició humana i de la missió, ni per a ell mateix, ni per als altres. Jesús és Fill de Déu per la seva fe i confiança, no des de signes espectaculars, ni des de les consolacions en la missió. **3. Una estratègia de pactes amb els "poders"** És la temptació del *poder* (paraula sagrada!) de la que ningú no està prou vacunat i que ha perseguit les esglésies al llarg de tots els segles. Els nacionalcatolicismes... Poder... fins i tot rebaixant-se a afalagar els deus i els senyors del moment, donant-los culte servilment, per comprar el dret de subsistir, de manar sobre d'altres. El Temptador li diu: "Jesús, ja veig que vols conquerir el món per a Déu, jo posaré fàcil la teva missió: adora'm i tots els reialmes seran teus!". *L'estratègia de Jesús* és: "el Senyor el teu Déu adoraràs". Ell serà la seva única referència. El poder de Jesús només serà el de l'amor i el del servei, no el de la força. Per Jesús la dignitat humana és inqüestionable: no accepta rebre res de l'adoració servil a d'altres, als potentats, als vedells d'or... no accepta ser esclau, és del tot lliure... com el Pare! * * * * La bretxa que Jesús obre en l'horitzó dels homes és de permetre un cor lliure... perquè hom no ha de pidolar la salvació a les "coses"... al *pa*, al *prestigi*, al *poder*. Jesús s'ha mostrat Fill perquè només està referit al Pare, a la Total Obertura, a la Pàtria, al Regne. No fa absoluts de la por a la pobresa, al fracàs, a la mort, al pecat...

ETIQUETES

PODER PA PRESTIGI REGNE DESERT